

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม

The Affects Entrepreneur Characteristic On The Successful Operation of Store Entrepreneur in Don Wai Floating Market, NakhonPathom Province

วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ (Wanvisa Chokpromanan)^{*}

วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (Viroj Jadesadalug)^{**}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้า ศึกษาความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้า เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการร้านค้า และเพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ค่าเอฟ และวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีวินัยกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และด้านความใส่ใจในความสำเร็จอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ด้านความเป็นตัวของตัวเองและด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันและด้านความใส่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยนี้คือ ผู้ประกอบการต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านการบริหารจัดการ กรณีศึกษาต่างๆ เพื่อให้การประกอบธุรกิจนั้นมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การดำเนินธุรกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จ

คำสำคัญ : คุณลักษณะของผู้ประกอบการ , ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ , ผู้ประกอบการร้านค้า

^{*} นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม 73000 , โทรศัพท์ 087-788-3445 , E-mail : cw_tangmo@hotmail.com

Student in Master of Arts Program in Public and Private Management Graduate School Silpakorn University,
Tel 087-788-3445 , E-mail : cw_tangmo@hotmail.com

^{**} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Asst. Prof. Dr., Faculty of Management Science, Silpakorn University , E-mail : viroj_jade@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to study the store entrepreneur characteristic, to study the successful business operation of store entrepreneur, to compare the entrepreneur characteristics that are classified by personal factors of store entrepreneurs, to study the influence of entrepreneur characteristics on the successful business operation. A sample was 200 entrepreneurs. A tool to collect data was a questionnaire. Data was analyzed using an f-test and a multiple regression analysis for hypothesis tests. The results found that the opinion level of entrepreneur characteristic regarding autonomy orientation, innovativeness orientation, risk taking orientation, competitive aggressiveness orientation, stability and learning orientation and achievement orientation were high and very high levels. The results of hypothesis tests were found that autonomy orientation stability and learning orientation of store entrepreneur were significantly different according to age groups. A difference in education background of entrepreneur also showed the different entrepreneur characteristics. Competitive aggressiveness orientation and achievement orientation were a positive influence on successful business operation. This research has benefits for the entrepreneur. They have to learn more about managing their cases and others to efficiently operate and improve the response of customer need for successful of their own business.

Keywords : Entrepreneur Characteristic , Successful Operation , Store Entrepreneur

บทนำ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกลุ่มธุรกิจที่เป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ภายใต้โลกของการแข่งขันยุคใหม่ สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเข้ามามีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงต้องมีการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน และสามารถอยู่รอดได้ในระยะยาว (สุธิดา เสถียรมาศ, 2555)

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เป็นบุคคลที่ทำการก่อตั้งกิจการธุรกิจของตนเองด้วยตนเอง และมีการพัฒนาอย่างเจริญก้าวหน้า สามารถดำรงรักษากิจการโดยผ่านประสบการณ์ในด้านความเสี่ยง การควบคุม การตอบสนองความต้องการของลูกค้าจนได้รับความเชื่อถือและการยกย่องจากสังคม จนกลายมาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจและมีส่วนร่วมทำให้สังคมเจริญเติบโตด้วย (วุฒิชัย จงคำนึ่งศิลป์, 2547) นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังเป็นทั้งผู้ลงทุนและผู้บริหารพร้อมกันทั้งสองหน้าที่ เป็นผู้วางแผน บริหารจัดการ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายที่จะเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ มาผสมผสานด้วยหลักการจัดการทำให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่ เกิดผู้บริโภคใหม่ มีการเสาะแสวงหาตลาด หรือช่องทางที่ทำให้เกิดกำไร เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ให้กับสินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้ดีขึ้น การที่ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้น คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจ

ให้ประสบความสำเร็จ เพราะคุณลักษณะของผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการ และเป็นแนวพฤติกรรมการดำเนินงานของธุรกิจโดยรวม ผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้หรือยืนหยัดได้กับทุกสถานการณ์ ดังนั้นการพยายามหาคุณลักษณะสำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดีจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการดำเนินอาชีพ และเป็นประโยชน์ ทำให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถ รวมทั้งคุณลักษณะสำคัญที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น (ฝนทิพย์ ฆารโสว, 2554)

ด้วยข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยทำการศึกษาผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เนื่องจากในพื้นที่ตลาดน้ำดอนหวาย มีผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก มีสินค้าและบริการที่คล้ายกัน ทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่ที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจหรือผู้ประกอบการรายเดิม ได้พิจารณาคุณลักษณะของตนเอง ที่จะทำให้ธุรกิจของตนเองนั้นอยู่รอด และประสบความสำเร็จได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม
4. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการ

การทบทวนวรรณกรรม เพื่อการสร้างกรอบแนวคิดและสมมุติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Characteristics) หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ จะส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลนั้นเกิดความสำเร็จในการประกอบการ ประเมินได้จากคุณลักษณะต่างๆ ผู้ที่ให้ความสนใจศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของ Frese (2000) ดังนี้

1. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) หมายถึง ความสามารถที่จะนำตนเองไปสู่โอกาสและสามารถทำงานได้ด้วยตัวเอง ตัดสินใจได้ในสถานการณ์ที่บีบบังคับ
2. ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ซ้ำแบบดั้งเดิม การบริการและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ

3. ความกล้าเสี่ยง (Risk taking Orientation) หมายถึง ความกล้าในการตัดสินใจ ทำกิจกรรมภายใต้สภาวะที่ไม่แน่นอนต่างๆ ซึ่งอาจประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวเท่ากัน และยอมรับความเสี่ยงได้เพื่อหวังผลกำไรของการดำเนินงาน

4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation) หมายถึง การที่มีความมุ่งมั่นสูงในการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความพยายามล้ำหน้า และมีการบริหารจัดการให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาด เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับตนเอง และนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้

6. ความใส่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง เป็นผู้ที่มีมองหาหนทางไปสู่ความสำเร็จ หรือให้ความสำคัญกับหนทางที่ไปสู่ความสำเร็จ ขอบงานท้าทาย และมีแรงจูงใจในการดำเนินงานนั้นๆ ให้ได้ดีกว่าเดิมและประสบความสำเร็จ

จากแนวคิดและทฤษฎีคุณลักษณะผู้ประกอบการ ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษาวิจัยตามแนวคิดของ Frese ซึ่งได้รวบรวมคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการไว้ดังนี้ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเหล่านี้มาใช้ในการศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม” โดยใช้เป็นตัวแปรในรอบแนวคิดการวิจัยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ แตกต่างกันตาม อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ ใช้เป็นประเด็นคำถามในส่วนของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานการศึกษาดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกันมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการประกอบกิจการต่างกัน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการประกอบการ

Frese (2000) ได้เสนอวิธีการวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังนี้ ให้ผู้ประกอบการประเมินความสามารถของตนเอง ซึ่งจะใช้ความเห็นในด้านการเงินเป็นตัวสะท้อนธุรกิจ และความพึงพอใจจากรายได้ที่ได้มาจากการดำเนินธุรกิจ ทำการวัดทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาข้อมูลทางการเงิน ได้แก่ จำนวนลูกค้าที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง ผลกำไรและยอดขายภายในช่วง 1 - 2 ที่ผ่านมา วัดจากแบบสอบถามด้วยภาพของ บรูเดอร์ลเพรสเซนเดอร์ฟเฟอร์ และซิกเกลอร์ เป็นการวัดแนวโน้มธุรกิจโดยรวม ให้ผู้ประกอบการประเมินความสำเร็จของธุรกิจในช่วงปีที่ผ่านมา ว่ามีลักษณะการเปลี่ยนแปลงอย่างไรด้วยภาพ วัดจากการสังเกตของผู้สัมภาษณ์ซึ่งให้คะแนนที่แบ่งเป็น 5 ระดับย่อย ในการสัมภาษณ์ เพื่อประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะและความสำเร็จในการประกอบการ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเหล่านี้มาใช้ในการศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม” ซึ่งจะได้ทราบถึงคุณลักษณะที่มีผลต่อความสำเร็จเพื่อให้เป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการรายอื่น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการศึกษาดังนี้

สมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการซึ่งผู้วิจัยสามารถนำสมมติฐานมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ความเป็นตัวของตัวเองมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

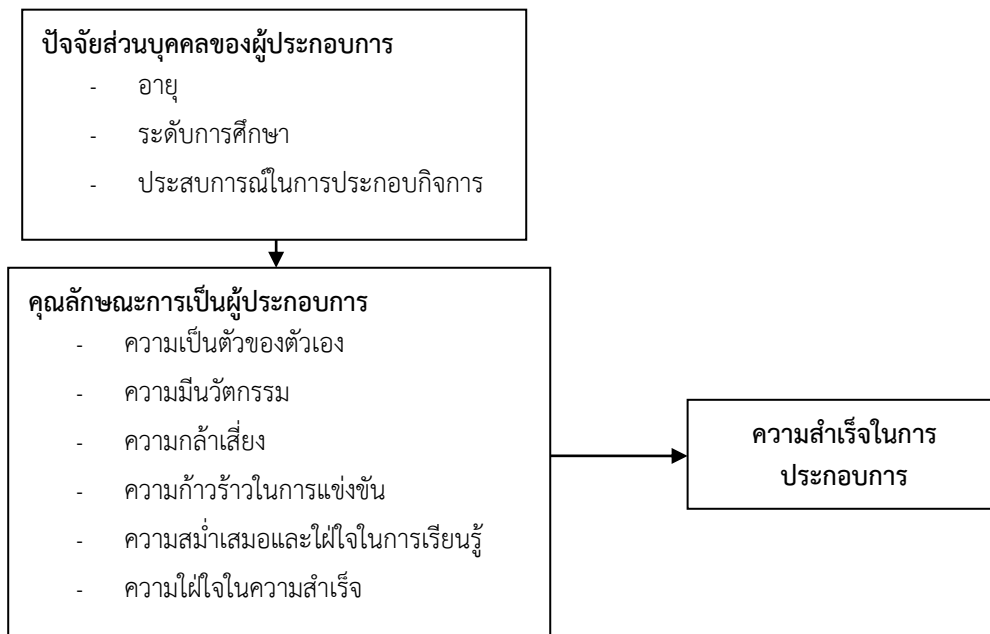
สมมติฐานที่ 2.2 ความมีวินัยมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.3 ความกล้าเสี่ยงมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.6 ความใส่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

กรอบแนวคิดเรื่อง “คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม”

วิธีการดำเนินวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการร้านค้าในบริเวณตลาดน้ำ ดอนหวาย ตำบลบางกระพิก อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม เพื่อการวิเคราะห์และแสดงผลการวิจัยเป็นค่าร้อยละ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ กลุ่มผู้ประกอบการร้านค้าในบริเวณตลาดน้ำดอนหวาย ตำบลบางกระพิก อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งจากการสำรวจมีจำนวนผู้ประกอบการร้านค้ารวมทั้งสิ้น 386 ร้านค้า (แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2558 – 2560 เทศบาลตำบลบางกระพิก : เทศบาลตำบลบางกระพิก อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม)

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวทาง Taro Yamane 1973 (ประสพชัย พสุนนท์, 2553) จากกลุ่มผู้ประกอบการ 386 ร้านค้า โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 197 ร้านค้า และในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 200 ร้านค้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ส่วนที่ 3 ใช้เก็บข้อมูลที่วัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ส่วนที่ 4 เป็นการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลความสำเร็จในการประกอบการ (Rating Scale) ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน นำผลที่ได้มาคำนวณเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item - Objective Congruence)

ผลที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง 0.67 - 1.00 แสดงว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสามารถนำมาใช้ได้จริง ในทางตรงข้ามหากค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าที่น้อยกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นยังไม่สมควรนำไปสอบถาม หรือควรนำไปปรับปรุงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยก่อน(ประสพชัย พสุนนท์, 2555 : 224)

4.2 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกัน แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ($\alpha = 0.05$) ระดับความถูกต้อง (Validity) และกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.5 หรือความเชื่อมั่นทางสถิติที่ 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) วิธีการของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ความเชื่อมั่นของข้อคำถามแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง 0.85 - 0.89 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 (รายละเอียดดังตารางที่ 1) แสดงถึงความเชื่อมั่นของชุดคำถามวัดตัวแปรในระดับที่ดี (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 99)

4.3 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างนั้นสามารถวัดได้กับโครงสร้าง หรือคุณลักษณะตามทฤษฎีของสิ่งนั้นๆ นั่นคือต้องสร้างข้อคำถามให้มีพฤติกรรมต่างๆตรงตามพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายของสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งเป็นการทดสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ทำให้ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือ อยู่ในช่วง 0.33 - 0.79 (รายละเอียดดังตารางที่ 1)ซึ่งสอดคล้องกับค่าน้ำหนักที่ควรจะมีค่าตั้งแต่ 0.4 ขึ้นไป (Nullally and Berstein 1994 อ้างถึงใน Jadesadalug, 2009: 48)

ตารางที่ 1 คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบ และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha)
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ		
ความเป็นตัวของตัวเอง	0.33 – 0.55	0.89
ความมีนวัตกรรม	0.46 – 0.68	0.87
ความกล้าเสี่ยง	0.56 – 0.72	0.87
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	0.65 – 0.76	0.86
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	0.69 – 0.79	0.85
ความใส่ใจในความสำเร็จ	0.60 – 0.73	0.87
ความสำเร็จในการประกอบการ	0.67 – 0.70	0.86

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามเชิงปริมาณ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล การปรับข้อมูลให้เหมาะสม การตรวจสอบข้อมูลอย่างถูกต้อง การวิเคราะห์ข้อมูล และยืนยันผลสรุป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าเอฟ (F-test) สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัย

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุ 30 - 40 ปี ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการประกอบกิจการระยะเวลา 1 - 5 ปี ขายสินค้าผัก ผลไม้ ต้นไม้ จำนวนพนักงาน มี 2 - 5 คน ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพค้าขายในตลาดนัดน้ำตองหวาย ระยะเวลา 1 - 5 ปี

ผู้วิจัยพบว่า คุณลักษณะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D. =.524) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ลำดับแรก คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (S.D. =.567) จัดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความเป็นตัวของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. =.560) จัดอยู่ในระดับมากที่สุด ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 (S.D. =.664) จัดอยู่ในระดับมาก ความมีนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (S.D. =.695) จัดอยู่ในระดับมาก ความก้าวร้าวในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (S.D. =.710) จัดอยู่ในระดับมาก ความกล้าเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (S.D. =.710) จัดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับความสำเร็จในการประกอบการในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .626)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะของผู้ประกอบการในด้านต่างๆ และความสำเร็จในการประกอบการ

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ			
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.28	.560	มากที่สุด
2. ความมีนวัตกรรม	4.09	.695	มาก
3. ความกล้าเสี่ยง	3.89	.710	มาก
4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	4.02	.710	มาก
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	4.19	.664	มาก
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.36	.567	มากที่สุด
ความสำเร็จในการประกอบการ	4.32	.626	มากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกันมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้า จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	$\bar{x}$	S.D.	F	p - value
อายุ				
อายุต่ำกว่า 30 ปี	4.16	.47	2.021	.112
อายุ 30 - 40 ปี	4.10	.55		
อายุ 41 - 50 ปี	4.01	.58		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.27	.48		
รวม	4.14	.52		
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	$\bar{x}$	S.D.	F	p - value
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	4.03	.55	5.036	.000**
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00	.51		
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	4.08	.56		
อนุปริญญา / ปวส.	4.39	.43		
ปริญญาตรี	4.12	.45		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.93	.15		
รวม	4.14	.52		

ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ				
ต่ำกว่า 1 ปี	4.05	.48	.350	.789
1 – 5 ปี	4.14	.55		
6 – 10 ปี	4.12	.53		
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	4.19	.47		
รวม	4.14	.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 คือ ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลอายุ แตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความใส่ใจในความสำเร็จ และในภาพรวมของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการไม่ต่างกัน แต่ความเป็นตัวของตัวเอง ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.1

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษา แตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.2

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลประสบการณ์ในการประกอบกิจการแตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าที่มีตามประสบการณ์ในการประกอบกิจการต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการไม่ต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.3

สมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ

ตัวแปร	Au	In	Ri	Co	Le	Ach	VIF
$\bar{x}$	4.28	4.09	3.89	4.02	4.19	4.36	
(S.D.)	.56	.69	.71	.71	.66	.57	
ความเป็นตัวของตัวเอง (Au)							1.50
ความมีนวัตกรรม (In)	.470* (0.00)						1.85
ความกล้าเสี่ยง (Ri)	.475* (0.00)	.573* (0.00)					2.28
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Co)	.409* (0.00)	.580* (0.00)	.699* (0.00)				2.85
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Le)	.502* (0.00)	.585* (0.00)	.581* (0.00)	.722* (0.00)			3.18
ความใส่ใจในความสำเร็จ (Ach)	.465* (0.00)	.542* (0.00)	.571* (0.00)	.624* (0.00)	.746* (0.00)		2.47

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทุกตัว และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง มีค่าตั้งแต่ 0.409 – 0.746 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ดังนี้

ตารางที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความสำเร็จในการประกอบการ		t	p - value
	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β)	ค่าความคลาดเคลื่อน (e)		
ค่าคงที่	.555	.268	2.068	.040*
ความเป็นตัวของตัวเอง (Au)	.068	.064	1.064	.288
ความมีนวัตกรรม (In)	.091	.057	1.580	.116
ความกล้าเสี่ยง (Ri)	.019	.059	.320	.749
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Co)	.228	.072	3.148	.002**
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Le)	.024	.071	.340	.734
ความใส่ใจในความสำเร็จ (Ach)	.463	.078	5.976	.000**
F = 42.242 , P = 0.000 , $R^2 = .568$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2.4 และ 2.6 โดยมีตัวแปร 2 ด้านที่สอดคล้อง ได้แก่ ความก้าวร้าวในการแข่งขันและความใส่ใจในความสำเร็จ และพบว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2.1 , 2.2 , 2.3 และ 2.5 ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและหากจำแนกข้อค้นพบตามสมมติฐานย่อย สามารถสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ความเป็นตัวของตัวเองมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.1

สมมติฐานที่ 2.2 ความมีนวัตกรรมมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.2

สมมติฐานที่ 2.3 ความกล้าเสี่ยงมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.3

สมมติฐานที่ 2.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.4

สมมติฐานที่ 2.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.5

สมมติฐานที่ 2.6 ความใส่ใจในความสำเร็้อมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.6

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้า

ความเป็นตัวของตัวเอง

ด้านความเป็นตัวของตัวเองในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเองสูง เนื่องจากธุรกิจร้านค้ามีขนาดเล็กระบบการทำงานต่างๆ ไม่มีความซับซ้อน การดูแลควบคุมจะสามารถทำได้อย่างทั่วถึงมากกว่าธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ การกล้าที่จะตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ หรือการแก้ปัญหาต่างๆ จะเป็นไปอย่างเด็ดขาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุราทิพย์ จันทรเจริญผล (2558) ซึ่งกล่าวว่า ผู้ประกอบการต้องสามารถตัดสินใจ รับผิดชอบ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง มีการปรับตัว ติดตามแนวโน้มความนิยมของลูกค้า สามารถวิเคราะห์ความสามารถของคู่แข่งนำกลยุทธ์เหนือกว่ามาใช้

ด้านความมีนวัตกรรม

ด้านความมีนวัตกรรมในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะปัจจุบันผู้บริโภคคำนึงถึงภาพลักษณ์ของสินค้า องค์ประกอบต่างๆ ของร้าน บรรยากาศ สินค้าถูกหลักอนามัย สะอาด ผู้ประกอบการจึงต้องมีการพัฒนา เปลี่ยนแปลงร้านค้าให้มีความเป็นเอกลักษณ์และทันสมัยอยู่เสมอ เพราะตลาดน้ำดอนหวายมีธุรกิจร้านค้ามากมาย เป็นธรรมดาที่เมื่อธุรกิจใดสร้างความน่าสนใจดึงดูดลูกค้าได้มาก ผู้ประกอบการรายอื่นก็จะเลียนแบบ จึงต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอโดยอาศัยความมีชื่อเสียงของตลาดน้ำดอนหวายที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวนั้น เป็นโอกาสในการนำเสนอสินค้าและร้านค้าไปด้วย นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้ที่จะคิดค้น หาวิธีการใหม่ๆ เพื่อให้สินค้าและร้านค้ามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ด้านความกล้าเสี่ยง

ด้านความกล้าเสี่ยงในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจขนาดเล็กมีความหันเหต่อผลกระทบต่างๆ ได้ง่ายกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ ทำให้ผู้ประกอบการมีการกระจายความเสี่ยง และผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจถึงความเสี่ยงและกล้าลงทุนในธุรกิจอื่นๆ เพราะได้เรียนรู้มาจากธุรกิจร้านค้าของตนเอง จึงทำให้มีความกล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง และยอมรับผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนราเขต ยัมสุข. (2552) เรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พบว่า บุคคลที่จะตัดสินใจประกอบธุรกิจจะต้องมีความกล้าที่จะเสี่ยงเพื่อความสำเร็จของกิจการ ผู้ประกอบการต้องกล้าที่จะทำงานท้าทายความสามารถที่จะทำให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จ

ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน

ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ธุรกิจร้านค้าที่ตลาดน้ำดอนหวายมีจำนวนมาก ราย ซึ่งมีการขายสินค้าที่เหมือนกัน หรือสินค้าที่สามารถทดแทนกันได้ ก็ทำให้สินค้าของผู้ประกอบการเองล้วนแต่มีคู่แข่งทั้งสิ้น ผู้ประกอบการจึงต้องมีการกลยุทธ์การตลาดใหม่ๆ เพื่อดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาซื้อสินค้าที่ร้านค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพนธ์ เล็กสุมา (2555) พบว่า ผู้ประกอบการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดคือ ร้านเน้นความหลากหลายและครบวงจรของสินค้า และใช้กลยุทธ์การตั้งราคาต่ำเพื่อดึงดูดลูกค้า มีการส่งเสริมการขายด้วยการลดราคา การแถมสินค้า การประชาสัมพันธ์ ปัญหาที่พบของผู้ประกอบการคือ การขยายร้าน สภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน มีผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น โดยผู้ประกอบการสามารถแก้ไขได้ชัดเจน

ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้

ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ประกอบการมีความพร้อมที่จะศึกษา เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มีการยอมรับกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเตรียมรับมืออย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้ยังพร้อมที่จะแก้ปัญหาต่างๆได้ด้วยตนเอง

ด้านความใส่ใจในความสำเร็จ

ด้านความใส่ใจในความสำเร็จ ในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ ตลาดน้ำดอนหวายมีร้านค้ามากมาย การที่ลูกค้าจะเลือกซื้อสินค้าร้านใด สินค้าต้องขายได้ในตัวของมันเองนั่นคือ มีรสชาติดี ถูกหลักอนามัย ผู้ประกอบการจึงต้องมีความใส่ใจในเรื่องของคุณภาพของสินค้าโดยมีการควบคุมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของร้าน ซึ่งผู้ประกอบการต้องใช้ความพยายามและอดทนอย่างมาก

2. ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้า

ความสำเร็จในการประกอบการในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการมีการบริหารงานทางด้านกระบวนการการทำงานและด้านการบริหารธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการคำนึงถึงคุณภาพสินค้าและบริการเป็นหลัก มีการควบคุมกระบวนการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ทางร้านกำหนดไว้ และด้วยคุณภาพสินค้าทำให้มีลูกค้าประจำมาซื้อสินค้าอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ธุรกิจมีผลประกอบการที่ดี นอกจากนี้ตลาดน้ำดอนหวายมีอายุหลายปี ร้านค้าในตลาดส่วนใหญ่จึงมีการประกอบธุรกิจมายาวนาน จากรุ่นสู่รุ่นจึงทำให้ธุรกิจของผู้ประกอบการที่มีชื่อเสียงมานานประสบความสำเร็จได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา ดิษฐเกษร (2553) พบว่า ตลาดน้ำดอนหวายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาจับจ่ายซื้อของเป็นจำนวนมาก ทำให้สร้างรายได้ และอาชีพให้กับคนในชุมชน ทำให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น เกิดความภูมิใจในอาชีพและวิถีชีวิต

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลอายุแตกต่างกันจะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง และความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่มีอายุเพิ่มขึ้นทำให้สะสมประสบการณ์ที่ผ่านมามาก จึงมีความมั่นใจในตนเองสูง ถ้าคิด ถ้าทำ ตัดสินใจหรือแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ได้ทันสภาวะการณ์ตลอดเวลา มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยซึ่งจะไม่กล้าตัดสินใจอย่างเด็ดขาด เพราะกลัวความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความใส่ใจในความสำเร็จ และในภาพรวม ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการที่ค้าขายในตลาดน้ำดอนหวายยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของตลาดน้ำดอนหวายอยู่เสมอ และไม่ต้องการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เนื่องจากยังคงมีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจำนวนมากเพื่อซื้อสินค้าบริการ และชื่นชมบรรยากาศความเป็นตลาดน้ำ

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีข้อมูลระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และสูงกว่าปริญญาตรีมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้ามากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ในเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ การบริหาร ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับธุรกิจของผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และสูงกว่าปริญญาตรี มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้ามากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ในเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ การบริหาร และได้เรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ รวมไปถึงกรณีศึกษาต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับธุรกิจของผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้ามากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีได้มีการเรียนรู้ในเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการ และมีกรณีศึกษาต่างๆ โดยนำสิ่งที่เรียนมาประยุกต์ใช้ให้กับธุรกิจของตนเองได้อย่างดีมากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส.

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้ามากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีได้เรียนรู้ในเชิงทฤษฎีต่างๆ มีการบูรณาการสิ่งต่างๆ ให้สามารถประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ของธุรกิจได้เป็นอย่างดี และมีการวิเคราะห์ปัญหารวมถึงการแก้ปัญหาได้ดีกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลประสบการณ์ในการประกอบกิจการแตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีตามประสบการณ์ในการประกอบกิจการต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการประกอบกิจการต่างกันจะมีความคิดเห็นในด้านของความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา ดิษฐเกษร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้า ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา : ตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า เมื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของผู้ประกอบการร้านค้า พบว่าตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ภูมิภคณา ประเภของสินค้าที่ขาย ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพค้าขายในตลาดดอนหวาย และการรับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พญานันท์ แจ่มใสศรี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในเขตชุมชนกรณีศึกษา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจที่มีเพศ จำนวนเงินลงทุนเริ่มต้นธุรกิจ และจำนวนลูกจ้างในธุรกิจแตกต่างกัน มีระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจทั้งในภาพรวมและรายได้ ที่ไม่แตกต่างกัน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษาและระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน มีระดับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจในภาพรวมและทุกๆ ด้าน ทั้งด้านลูกค้า ด้านยอดขาย ด้านผลกำไรนั้นแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมิธ และไมเนอร์ (Smith and Miner 1984, อ้างถึงใน ชูเกียรติ จากใจชน 2546) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มผู้ประกอบการกับกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ จะมีความต้องการความสำเร็จสูง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ทำอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.1 ความเป็นตัวของตัวเองมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความเป็นตัวของตัวเองไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งอาจเป็นเพราะการมีความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ประกอบการนั้นไม่ได้ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ หรือธุรกิจของผู้ประกอบการได้รับการสืบทอดมาสู่รุ่นต่อรุ่นและมีชื่อเสียงอยู่แล้ว สินค้าของผู้ประกอบการจึงเป็นสินค้าที่ยังคงความมีชื่อเสียงของร้านค้าไว้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหรือเริ่มทำสินค้าใหม่ออกมาแทน

สมมติฐานที่ 2.2 ความมีนวัตกรรมมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความมีนวัตกรรมไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสินค้าในตลาดน้ำดอนหวายยังคงเอกลักษณ์ของเมืองนครปฐม จึงไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนา

เปลี่ยนแปลงสินค้ามาก สินค้าก็สามารถขายได้ดีอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ชญาณ์ แจ่มใสศรี (2554) ซึ่งพบว่า ผู้ประกอบการร้านวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างได้รับสินค้ามาจากบริษัทต่างๆ จึงไม่จำเป็นต้องคิด ริเริ่ม สิ่งใหม่ๆ เพราะผู้ประกอบการมักคำนึงถึงคุณภาพของสินค้า ขั้นตอนการผลิตเป็นหลัก อีกทั้งลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวที่มาซื้อสินค้าก็ต้องการสินค้าที่คงความเป็นตลาดน้ำดอนหวายหรือสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัด นครปฐม และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Keyser, Kruij, and Frese (2000) พบว่า ความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการและมีความสอดคล้องว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ที่ริเริ่มในสถานการณ์ ที่ผู้อื่นไม่ทำ และมีความเต็มใจที่จะทำตามความคิดที่มักจะแตกต่างจากผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการ เพราะผู้คนส่วนใหญ่มักมีความคิดที่ดี แต่ไม่สามารถกระทำตามความคิดนั้นได้

สมมติฐานที่ 2.3 ความกล้าเสี่ยงมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความกล้าเสี่ยงไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งอาจเป็นเพราะธุรกิจของผู้ประกอบการได้รับการสืบทอดมาสู่รุ่นต่อรุ่นและมีชื่อเสียงอยู่แล้ว โดยที่ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องเสี่ยงในเรื่องของการลงทุนเพิ่มเติมอีก และส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับบริเวณตลาดน้ำดอนหวาย ทำให้ผู้ประกอบการไม่คิดจะเสี่ยงกับการลงทุนเพิ่ม เนื่องจากการค้าขายที่ตลาดน้ำดอนหวายก็ทำให้สามารถเลี้ยงชีพได้ดีอยู่แล้ว นอกจากนี้ผู้ประกอบการส่วนมากจะบริหารร้านค้าด้วยตัวเอง จึงไม่มีเวลาที่จะขยายการลงทุนและดูแลเพิ่มขึ้นอีก

สมมติฐานที่ 2.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งอาจเป็นเพราะตลาดดอนหวายมีร้านค้าจำนวนมาก และการขายสินค้าชนิดเดียวกันก็มีมากเช่นกัน ทำให้ผู้ประกอบการต้องสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด ประกอบกับสร้างความดึงดูดใจให้กับลูกค้าให้มากที่สุด เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน แต่ผู้ประกอบการและคู่แข่งไม่มีความขัดแย้งกันแต่อย่างใด สอดคล้องกับงานวิจัยของสมิธ และไมเนอร์ (Smith and Miner 1984, อ้างถึงใน ชูเกียรติ จากใจชน 2546) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มผู้ประกอบการกับกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ จะมีความต้องการความสำเร็จสูง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ทำอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 2.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ทั้งนี้เพราะธุรกิจนั้นมีชื่อเสียงอยู่แล้ว และการค้าขายนั้นผู้ประกอบการไม่มีเวลาที่จะพร้อมศึกษา ค้นคว้าวิธีการต่างๆ หรือเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ นอกจากนี้การที่ตลาดน้ำดอนหวายมีชื่อเสียง ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาซื้อสินค้า สินค้าขายได้ จึงทำให้ผู้ประกอบการมีความสุขกับวิถีชีวิตอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา ดิษฐเกษร (2553) พบว่า ตลาดน้ำดอนหวายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาจับจ่ายซื้อของเป็นจำนวนมาก ทำให้สร้างรายได้ และอาชีพให้กับคนในชุมชน ทำให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น เกิดความภูมิใจในอาชีพและวิถีชีวิต จึงไม่จำเป็นต้องแสวงหาหรือเรียนรู้เพิ่มเติม

สมมติฐานที่ 2.6 ความใส่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความใส่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลในทางบวกกับความสำเร็จในการ

ประกอบการทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการมีความมุ่งมั่น อดทน และไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรการ พุฒิกาสพาณิข (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ผลการศึกษาพบว่า โอกาสการประสบความสำเร็จในการประกอบการก็มีเท่าเทียมกัน ด้านบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการที่ผู้ประกอบการในธุรกิจนี้จะประสบความสำเร็จได้ จะต้องเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในความสำเร็จสูง และมีความกล้าเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้ จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ สิ่งต่างๆ และพัฒนาให้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมพิวิภา เกตุเทียน (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง มีจำนวน 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ปัจจัยความมีนวัตกรรม ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cooper and Gimeno – Gascon 1992, อ้างถึงใน ปรมาภรณ์ เอกอมรพันธ์ 2550) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดหลัก ได้อธิบายว่า ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก

ประโยชน์จากการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงการจัดการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ ที่ระดับก่อนข้างสูง ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ ที่ระดับก่อนข้างสูง และความใส่ใจในความสำเร็จมีสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ ที่ระดับก่อนข้างสูง ดังนั้น ผู้ประกอบการร้านค้าบริเวณตลาดน้ำดอนหวาย ต้องให้ความสำคัญในด้านความสามารถในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจในความสำเร็จ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ผู้ประกอบการควรที่จะมีความสามารถในทำงานได้ด้วยตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ในภาวะที่กดดัน โดยที่มีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้า และบริการใหม่ๆ มีความกล้าเสี่ยงในการใช้ทรัพยากรเงินลงทุนสำหรับการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ยังคิดหากลยุทธ์ในการดำเนินงานที่แตกต่าง เพื่อไม่ให้คู่แข่งรายใหม่เข้ามาในตลาดเดียวกันได้ง่าย มีการค้นคว้า หรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ พยายามทำงานให้บรรลุถึงมาตรฐานและมีความเป็นเลิศ

จากผลการศึกษาผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นถึงว่า ผู้ประกอบการต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านการบริหารจัดการ กรณีศึกษาต่างๆ เพื่อให้การประกอบธุรกิจนั้นมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น

2. ประโยชน์เชิงทฤษฎี

งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงทฤษฎี โดยก่อให้เกิดการบูรณาการทางทฤษฎีเกี่ยวกับดำเนินธุรกิจ ได้แก่ แนวคิดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แนวคิดคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ และแนวคิดความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งนำมากำหนดตัวแปร และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการโดยส่วนใหญ่จะศึกษาในธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง ซึ่งยังไม่มีการศึกษาวิจัยถึงการจัดการในธุรกิจที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ คือ ผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตัวแปร ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรมความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมทางด้านกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ
2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ ผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลในพื้นที่จำกัดทำให้ได้ข้อมูลเฉพาะพื้นที่เท่านั้น ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างของตลาดแห่งอื่น เพื่อเป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับผลของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม และควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มลูกค้าหรือผู้บริโภค เพื่อให้ได้ข้อมูลกว้างขวางและครอบคลุมยิ่งขึ้น
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ อาจจะได้ข้อมูลที่จำกัด ไม่ครอบคลุม ดังนั้นจึงควรมีการทำการศึกษาเชิงลึก หรือการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการร้านค้าบริเวณตลาดน้ำดอนหวาย ตำบลบางกระทึก อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชลธิชา ดิษฐเกษร. (2553). “การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้า ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
กรณีศึกษา : ตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูเกียรติ จากใจชน. (2546). “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทศบาลตำบลบางกระทึก. (2557). **แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2558 – 2560) เทศบาลตำบล บางกระทึก :**
เทศบาลตำบลบางกระทึก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
- นราเขต ยิ้มสุข. (2552). “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
ธุรกิจขนาดย่อม : กรณีศึกษาธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ ในอำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก.”
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรมาภรณ์ เอกอมรพันธ์. (2550). “แรงจูงใจในตนเอง ภูมิความรู้ความชำนาญ กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ และ
ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจประเภทที่พักในเขตพื้นที่ประสบภัยคลื่น
สึนามิ ปี พ.ศ.2547 ในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
อุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประพนธ์ เล็กสุมา. (2555). “รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเครื่องเขียนของผู้ประกอบการรายย่อย
ในเขตอำเภอเมืองนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2555). **การวิจัยการตลาด**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2553). **สถิติธุรกิจ**. กรุงเทพมหานคร : ท็อป.
- พนทิพย์ ฆารไสว. (2554). “การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมใน
จังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย.” วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิมพ์ญาณ แจ่มใสศรี. (2554). “ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง
ในเขตชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วิมพ์วิภา เกตุเทียน. (2556). “คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จใน การดำเนินธุรกิจ
วิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออก เชียงเหนือตอนล่าง”. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นครราชสีมา.

- วุฒิชัย จงคำนึ่งศิลป์. (2547). “การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็ก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุธาทิพย์ จันทร์เจริญผล. (2558). “อิทธิพลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและการมุ่งเน้นการตลาดที่มีต่อการตอบรับจากลูกค้าและความได้เปรียบทางการแข่งขันของกิจการร้านขายยาในจังหวัดนครปฐม”. Veridian E-Journal 8, 1 (เดือนมกราคม – เมษายน) : 1176-1191.
- สุธิดา เสถียรมาศ. (2555). “การศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ในการดำเนินงาน บุคลากรเป็นผู้ประกอบการและการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ SME s”. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรการ พุฒิสภาพณิช. (2550). “บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

Frese, Michael. (2000). **Success and Failure of Micro business Owners in Africa : A**

Psychological Approach. United States of America : Greenwood Publishing Group.

Keyser, M., de Kruif. M., & Frese, M. (2000). **The psychological strategy process and**

sociodemographic variables as predictors of success in micro- and small-scale business owners in Zambia. In M. Frese (Ed.), *Success and failure of microbusiness owners in Africa: A psychological approach* Westport, CT: Greenwood Publications.

Jadesadalug Viroj. (2009). **“Building Innovative Creation Efficiency of Furniture Business in Thailand: An Empirical Research of Its Antecedents and Consequences.”**

A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for The degree of Doctor of Philosophy in Management Mahasarakham University.